

[Heick.]

det groveste krænkede det Land, hvor de godt vilde nyde Statsborgerrettigheder. De kunde saaledes ikke moralsk paaberaabe sig Straffrihed. Nu vender de tilbage fra de allierede Krigsfangelejre, hvor de har haft det lige saa slemet som de indespærrede i Faarhuslejren, og der er Grund til at regne dette Fangenskab for lig Faarhusopholdet. Jeg vil tillade mig at forespørge den højtærede Justitsminister, om det kan ordnes administrativt, for hvis det er Tilfældet, vil vi allerede paa nærværende Tidspunkt være færdige med Spørgsmaalet om de Frontfrivillige. En meget stor Del af de saakaldte Tidsfrivillige er nu vendt hjem fra Indspærringen, og de glider forbavsende gnidningsløst ind i det almindelige Produktionsliv. Medens det jævnlig har været Uvilje mod at arbejde sammen med en Person, der mentes uberettiget at gaa fri for Straf, saa gælder denne Uvilje ikke over for Folk, der har udstaaet deres Straf. Jeg synes, det viser en Sundhed i den offentlige Mening, som der er Grund til at glæde sig over. Kyndige Folk i Tønder har mærket en lille Antydning af, at hjemvendte fra Faarhuslejren ikke har haft Vanskeligheder ved at faa Beskæftigelse hos danske Medborgere, men at der har været visse Vanskeligheder fra tyske Medborgere, som ikke har været i Konflikt med Straffelovstillægget.

Adskillige fremtrædende Folk fra Mindretallet har over for mig udtalt deres Anerkendelse af, at Prøveløsladelser blev mulige. Nu haaber man, at Amnestispørgsmaalet kan fremmes, og jeg tror ogsaa, at hvis den rolige Udvikling, der for Tiden præger Grønselandet, fortsættes, saa vil Spørgsmaalet snart være modent til at tages op. En generel Fritagelse for en Reststraf vil dog virke meget uretfærdigt. Straffen for de almindelige Forseelser vil stort set være sonet inden Jul, og en Amnestiordning med Løsladelser vil saaledes kun komme de Mennesker til gode, som har forset sig særlig groft, og det er en almindelig Mening, at Strafforskellen faktisk er ringe i Forhold til Forskellen i Skyld.

Det Punkt, hvorpaa der kan sættes ind uden at støde den almindelige Retsbevidsthed, er Tillægsstraffen vedrørende Rettighedsfortabelser. Der vil kun rejses faa Indvendinger mod en Tilbagegivelse af økonomiske Rettigheder, og en saadan Tilbagegivelse vil betyde en Udjævning, idet de forskellige Erhvervsgrupper generes i forskellig Grad. Derimod vil man være

betænkelig ved straks at give disse Mennesker Medbestemmelsesret i offentlige Anliggender. De har sat sig groft uden for det danske Fællesskab, og hvis deres Forhavende var lykkedes efter Hensigten, saa havde vi overhovedet ikke haft noget at stemme om i Dag.

Det er ogsaa glædeligt at se den rolige Udvikling, der præger Skolearbejdet. De danske Lærere fortjener Tak og Paaskønnelse for den Maade, de har taget dette vanskelige Spørgsmaal paa. En Mand, der nu er kommet hjem fra Faarhuslejren, kom forleden Dag til mig for at drøfte nogle Problemer. Han sagde, at da han i Fjor blev interneret, var hans største Bekymring hans smaa Piger, som til den 5. Maj gik i en tysk Privatskole. I det sidste Besættelsesaar prægede Kampen Børnene ret stærkt, og ofte blev der af Smaapigernes danske jævnaldrende raabt „Tyskertøse“ efter dem. Han troede ikke rigtig paa sin Kone, naar hun forsikrede, at det gik dem godt i den danske Skole; hun havde al mulig Grund til at berolige ham, og desuden blev Samtalen jo overvaaget af en dansk Betjent. Det var min store Glæde, udtalte han, ved Hjemkomsten at erfare, at mine Børn virkelig er glade for den danske Skole. De er nu med i Landsbybørnenes Fællesskab i Stedet for at være en lille isoleret Flok i den tyske Privatskole.

Jeg har villet give det høje Tings Medlemmer et Billede af, hvordan Grønse-landets Forhold ser ud set dernede fra. Paa Baggrund heraf vil man sikkert kunne forstaa, at det har gjort usigeligt ondt, at en Mand som Professor Hal Koch i sin Uforstand kan lade sig forlede til at omtale Landsdelen som et Galehus. En saadan taabelig Udtalelse kan rive meget ned af det, der majsommeligt er ved at vokse op.

Vi staar ved Slutningen af en negativ Periode i Grønselandet. Det har været en nødvendig Periode, men nu skulde vi gerne over i en positiv Udvikling. Vi øjner i Dag ingen klar politisk Fremtidslinie for Sydslesvig, vi har endnu kun Haabet, men Forholdene baade Nord og Syd for den nuværende Grænse opfordrer til en stærk erhvervsmæssig Udbygning af Landet umiddelbart Nord for den nuværende Grænse. Nordslesvig har gennemgaaet en fantastisk Udvikling i de forløbne 26 Aar under Danmark, men navnlig den sydlige Del er endnu bag efter det øvrige Land. Det skyldes bl. a. en udtalt Ængstelse for at investere dernede. Da den Virksomhed, jeg har den Ære at lede, blev planlagt i 1937—38,